

Medlem nærved mig —, dersom dette ærede Medlem har Ret, saa har det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm) Ret i at gjen- give dette som Folkethingets Fordring. — Jeg vil altsaa ganske se bort fra den Mulighed at gaa ind paa saadan Nedsættelse af Tolden, at Erstatning gennem en Stat skulde blive nødvendig; jeg vil ganske se bort fra den, fordi den efter min Betragtning er umulig. Selv om Regjeringen var fuldt enig med dette Thing derom, betragter jeg det alligevel som en Umulighed, at det vilde kunne blive til Lov. Det vil jeg altsaa ganske se bort fra, men hvad der derimod ligger nærmere at tage i Betragtning, er Muligheden af at renoncere paa nogen overflødig Statsindtægt. Jeg tror ikke, at der er delte Meninger om, at vor finansielle Tilstand er god; derimod turde der være mere delte Meninger om, hvorvidt den er saa god, at vi have Raad til at kaste Statsindtægter over Bord. Efter min Mening, som er det ærede Thing meget vel bekendt, vilde vi meget godt kunne finde nyttig Anvendelse for alle de Statsindtægter, vi i dette Døgn have. Nu maa ærede Medlemmer ikke strax tænke paa de store Besættingsanlæg, paa de mange, mange Millioner hertil, men ogsaa i andre Retninger vil man efter min Mening meget let kunne finde særdeles nyttig Anvendelse for disse Overfluds-Millioner, som det efter min Mening slet ikke hæfter med at faae kastede ud ad Vinduet. Men jeg skal dertil føje, at det forekommer mig at være lidet tillokkende at komme ind paa denne Vej, naar man ser hen til, hvor sørgeligt man hidtil er rutsjet ned ad denne Glidebane, hver Gang man har forsøgt at sætte Foden paa den fra Regjeringens Side. Jeg vil blot minde om, at det jo nu er, dersom jeg ikke tager fejl, den 6te Samling, i hvilken man efter hinanden behandler Toldspørgsmaalet. Man begyndte i 1871—72 ganske rolig med et Forslag, som gik ud paa en Revision af Toldloven, der vilde give endel Nedgang i Indtægt, men Nedgangen vilde fuldstændig indvrides gennem Forsøgelse ved en anden Afgift; ærede Herrer erindre sikkert, hvilken det var. Derefter fremkom man i 1872 fra Regjeringens Side med et Forslag om Revision af Told- og Skibsafgifterne, som vilde give en Nedsættelse af omtrent 350,000 Kr., men dersom jeg ikke huster fejl, var Svaret derpaa et Forlangende om en Nedgang af over 4 Mill. Kr. Saaledes er det efterhaanden, hver Gang Regjeringen har viist sig villig til at gjøre et Skridt henad den Vej, blevet besvaret med et Forlangende om et Afslag af Toldindtægterne, som den daværende Regjering ikke paa nogen Maade troede sig istand til at gaa ind paa. Dette er i mine Tanker en meget farlig Glidebane. Denne Række af Forhandlinger er begyndt med et Forslag om Revisionen med fuld Dækning og endt med et Forslag ifjor om at renoncere paa — efter min Beregning — 6 Mill. Kr. Nei, naar man

kunde blive enig med mig om at holde dette tredie Punkt udenfor, om ikke at ville Nedgang af Statsindtægterne, holder jeg mig fuldstændig overbevist om, at vi forholdsvis let skulle blive enige om hele Revisionen. Efter min Mening er det, der gjør det umuligt for dette Thing at komme overens med Regjeringen, og efter min Betragtning ogsaa derved det andet Thing om Revisionen, Fordringen om det store Afslag i Statsindtægterne gennem en Revision. At det nu skulde være en nødvendig Følge af et Toldrevisionsarbejde, at det kan fremfalde en Nedgang i Statsindtægten, kan jeg slet ikke forstaa, og jeg tror ikke at feile i, at de i den sidste Memmesaalder foretagne temmelig hyppige Revisioner af Toldtarifen have netop haft det modsatte Resultat til Følge, at Toldindtægterne ere blevne større efter enhver Revision, ifk. derved, at Positionerne ere gaaede ned og Forbrugen stegen, nei ganske simpelt ved, at Positionerne ere forhøiede. Det er selvsjælgelig ikke min Mening at ville anbefale Thinget at gaa den Vej at foretage en Revision, som skulde give større Statsindtægt end den bestaaende Toldtarif; men jeg vilde sætte særdeles Pris paa, om det ærede Thing kunde begrænde sig til at forsøge Revisionsarbejdet udført saaledes, at der ikke fremkom nogen Nedgang i Statsindtægterne. Det vilde jo være fuldstændig latterligt, om jeg fra denne Plads vilde sige, at Statskassen ikke kunde taale en Formindfelse i Indtægt af saa og saa mange Hundrede Tusinde Kroner — det vilde være fuldstændig latterligt — men jeg vil kun gjentage; at jeg tror, at dersom Revisionsarbejdet skal blive frugtbart, maa man gaa ud fra, at vi ikke skulle tilveiebringe nogen Nedgang i Indtægt. Indrømmer man først i Principet, at der kan taales Nedgang i Indtægten, er der efter min Mening ingen Ende paa Fordringerne om Nedsættelse. Det er maaske et temmelig stærkt Udtryk, naar jeg siger: „ingen Ende“, men i alt Fald vilde Enden paa Fordringerne være saa fjern, at jeg ikke tror, at den Sum, hvormed man vilde ende, vilde blive accepteret af nogen Regjering eller af Landsthinget. Det skulde være mig en stor Tilfredsstillelse, om det maatte falde i min Lod fra denne Plads at gennemføre en Revision af vor nuværende Toldtarif; men jeg maa tilstaa, at mine Forventninger og Forhaabninger i saa Henseende ere meget ringe. Jeg skal kun fremkomme med en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm). Det ærede Medlem ansjorte som Bevis paa min store Umedgjørlighed, at jeg ikke en Gang havde villet gaa ind paa eller havde foreslaet, hvad Thinget havde vedtaget tidligere: nemlig en Værditold paa forskjellige Varer, jeg tror, det var færlig Tøbal og Cigarer, det ærede Medlem nævnte. Men det ærede Medlem gjorde mig ogsaa deri Urret; thi jeg udtalte netop tgaar min Beklagelse over, at jeg ikke havde kunnet gaa